

РЕШЕНИЕ

№ 9118

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3263** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от Сдружение „Асоциация на българските кинозалони“, срещу Разпореждане на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, с изх.№ 01-105 от 18.03.2024г., с което е отказана регистрацията на сдружението-жалбоподател.

В жалбата се твърди, че формираният отказ е незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна. Позовава се на съдебни актове на АССГ и на ВАС, с които са дадени задължителни указания на ответния административен орган. Сочи се, че въпреки тези указания и в последния постановен административен акт не са обсъдени относимите норми на материалния закони и във връзка с указанията на съдилищата. Претендират се разноси, за които е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изразява становище.

Административен съд-София-град, в настоящият състав, след като прецени доводите на оспорващата страна, съответно на ответника, обективирани в оспореното разпореждане и въз основа приетите по делото писмени доказателства и разпоредбите

на закона, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството пред административния орган е образувано по заявление рег. № 01-1446 от 05.11.2021г., с което оспорващият е поискал да бъде регистриран в Единния публичен регистър на разпространителите на филми в Република България. По повод заявлението директорът на ИА "Национален филмов център" е издал писмо изх. № 01-454 от 05.11.2021 г., с което е отказал регистрацията, с мотив че сдружението не е търговец по смисъла на Закона за филмовата индустрия, във връзка с Търговския закон. Така постановеният отказ е оспорен пред Административен съд София-град, за което е образувано адм.д.№ 11424/2021г. С решение № 698/09.02.2022г. оспорването е отхвърлено, като съдът е приел изводите на административния орган за правилни и се е мотивирал с разпоредбата на чл.19, ал.4 от ЗФИ. С решение № 7387/22.07.2022г., постановено по адм.д.№ 2716/2022г., Върховният административен съд е отменил решението на АССГ, както и отказа и е върнал делото на административния орган за ново произнасяне. В мотивите на касационната инстанция е прието, че писмото е издадено в противоречие с императивните изисквания на чл.59, ал.4, т.4 от АПК, съгласно която се изисква посочване на правното основание при издаване на административния акт, което е с цел ефикасно осъществяване на защитата от страна на адресата. Освен това касационната инстанция е констатирала, че първоинстанционният съд недопустимо е издирил и приложил релевантната правна уредба и вместо органа е анализирал относимите за спора факти. Наред с това е отбелязала, че посочената разпоредба е изменена изцяло, а не в отделни нейни части.

След връщане на преписката и въз основа на заявление № 01-1446/05.11.2021г., е последвало ново произнасяне с писмо изх.№ 01-372/15.02.2022г., предмет на производството по адм. дело № 8594 от 2022г. на АССГ. С Решение № 1419 от 06.03.2023г. по това дело отново е отменен отказът за регистрацията в ЕПР, който е бил обективизиран в писмо № 01-327 от 15.09.2022г. Изтъкнато е, че отказът е формиран в противоречие с приложимите норми на материалния закон, в това число чл.19, ал.4 от ЗФИ, вр. с ал.1, т.1-3 от закона. Преписката е върната със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. По касационна жалба на ответната страна е образувано адм. дело № 4844 от 2023г. на ВАС на РБ, по което е постановено Решение № 2107 от 22.02.2024г. и първоинстанционното съдебно решение е оставено в сила. Нещо повече, на последната страница от касационното решение са дадени задължителни указания до административния орган да извърши нова преценка и изложи мотиви сдружението вписано ли е в регистъра по чл.19, ал.1, т.10 от ЗФИ, съответно юридическите лица в областта на филмовата индустрия, вписани в регистъра по чл.19, ал.1 от ЗФИ само в регистъра по т.10 ли могат да се вписват /регистрират/. Указано е да се обсъди при новото произнасяне на органа дали разпространителите на филми са юридически лица и изисква ли се разрешение за извършване на дейност по разпространение на филми, като се съобрази нормата на чл.20, ал.2 от ЗФИ. Указано е да се обсъди и обстоятелството, дали юридическото лице с нестопанска цел да се впише в регистъра по т.3 или само по т.10, а юридическото лице по чл.19, ал.1 от ЗФИ следва ли да има право да осъществява дейност по разпространение на филми, за да бъде вписано в регистъра по т.3.

Както е известно, постановеното решение на касационната инстанция е окончателно. Следователно, налице е влязло в сила съдебно решение, което подлежи на изпълнение и при това съгласно чл.173, ал.2 от АПК дадените указания по тълкуване и прилагане на закона са задължителни.

При последното произнасяне на административния орган, в разпореждането от 18.03.2024г. отново е изтъкнато разбирането на ответника, че за вписване в регистъра по чл.19, ал.1, т.3 от ЗФИ заявителят следва да има качеството на търговец. В тази връзка, ответната страна се позовава и на §1, т.11 от ДР на ЗФИ, обективизираща дефиниция на понятието „разпространение“, според която това са всички форми на търговско разпространение, предназначено за публика: в кинозалони и т.н. Пресъздава се изключението визирано в нормата, според което излъчването в музеи, културни организации и образователни институции не се смята за търговско разпространение. По-нататък се сочи, че разпространението по-специално е продажба, замяна, дарение, даване под наем или в заем, както и предложението за продажба или даване под наем на копия от филми. Като се позовава и на обстоятелствата, вписани в актуалното състояние на сдружението в съответния регистър, ответният орган обосновава заключение, че липсват данни това сдружение да осъществява дейност по разпространение на филми, макар в цитирания в самото разпореждане текст на целите на сдружението, съгласно чл.6б ЦЕЛИ м т.2 изрично да е упоменато „развитие и утвърждаване на високи професионални стандарти и професионална етика при кинопоказа и киноразпространението на филми“.

При така установените факти, съдът обосновава следните изводи от правна страна:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена срещу неблагоприятен за адресата акт в законния срок /подадена в съда 11 дни след постановяване на акта/, а оспорването е насочено срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Не са налице отрицателни предпоставки за разглеждане на жалбата по същество.

При разглеждане на оспорването по същество, съдът съобрази следното:

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – директор на ИА "Национален филмов център във връзка с правомощията му по чл. 7 от ЗФИ. Не се установи неспазване на установената от закона писмена форма. Отказът е мотивиран формално и са описани фактически и правни основания за издаването му, но не са спазени указанията на ВАС и на АССГ съгласно цитираните по-горе съдебни актове и тяхното съдържание.

Както вече бе посочено, изрично и при анализ на приложимата нормативна уредба, съдилищата са посочили, че съгласно действащата редакция на чл.19, ал.1, т.1-4 от ЗФИ на регистрацията подлежат и лица, които не са регистрирани като търговци. Съгласно чл.173, ал.2 от АПК, дадените указания на съда относно тълкуване и прилагане на закона са задължителни. В случаят, и при поредното си произнасяне предмет на оспорване по настоящото дело, ответният административен орган не само, че не се е съобразил с тези задължителни указания, но не е изпълнил и другите указания на ВАС / Решение № 2107 от 22.02.2024г. по адм. дело № 4844 от 2023г. / пресъздадени по-горе в решението според които административния орган да извърши нова преценка и изложи мотиви сдружението вписано ли е в регистъра по чл.19, ал.1, т.10 от ЗФИ, съответно юридическите лица в областта на филмовата индустрия, вписани в регистъра по чл.19, ал.1 от ЗФИ само в регистъра по т.10 ли могат да се вписват /регистрират/. Указано е да се обсъди при новото произнасяне на органа дали разпространителите на филми са юридически лица и изисква ли се разрешение за извършване на дейност по разпространение на филми, като се съобрази нормата на чл.20, ал.2 от ЗФИ. Указано е да се обсъди и обстоятелството, дали

юридическото лице с нестопанска цел да се впише в регистъра по т.3 или само по т.10, а юридическото лице по чл.19, ал.1 от ЗФИ следва ли да има право да осъществява дейност по разпространение на филми, за да бъде вписано в регистъра по т.3. Вместо това, въпреки, че е цитирано съдържанието на вписани обстоятелства относно общия статус на сдружението-жалбоподател, в очевидно противоречие с посоченото в чл.6б ЦЕЛИ,

т.2 „развитие и утвърждаване на високи професионални стандарти и професионална етика при кинопоказа и киноразпространението на филми“ е изтъкнато, че липсват данни сдружението да осъществява дейност по разпространение на филми. Въпреки позоваване на публикуваната информация, направеният извод противоречи на наличните и цитирани данни, а освен това противоречи на формалната логика. Само по себе си дори наименованието на сдружението е индичия за извършвано разпространение на филми в „киносалони“, доколкото е общоизвестен фактът, че в киносалоните се извършва именно такава дейност, а „киносалоните“ не са нито музей, нито културна организация, нито образователна институция, в които места излъчването да не се счита за търговско, според описаното в разпореждането. Колкото до това дали законът изисква качеството на търговец вече няколко пъти съдилищата са посочили изрично в постановените актове, че наличието на това качество не е условие за вписването в регистъра.

Съгласно чл.177, ал.1 от АПК решението на съда има сила за страните по делото, а когато оспореният административен акт е отменен- решението има действие по отношение на всички.

Съобразно чл.177, ал.2 от АПК актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може да се позове на тази нищожност или да поиска от съда да я обяви.

В случаят, направеното в жалбата искане е за отмяна на последно постановения административен акт, а именно разпореждането от 18.03.2024г., но съгласно чл.168, ал.2 от АПК съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това. Нещо повече, прогласяването на нищожността може да се извърши дори след изтичане на срока за обжалване, съгласно чл.168, ал.3 от АПК, т.е. безсрочно.

Доколкото с влязло в сила решение на АССГ и на ВАС вече са дадени задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона, с настоящият съдебен акт следва да се обяви нищожност на процесното разпореждане, но липсва необходимост от повторно връщане на преписката и даване на указания, тъй като те вече са дадени, но са останали неизпълнени при произнасянето от компетентния орган, но в очевидно противоречие с дадените от АССГ и ВАС задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона и в тази връзка съдът в настоящото производство не може да дава за пореден път указания по съществуването на спора и произнасяне на компетентния орган по процесното заявление.

Предвид изложеното, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде уважена, с обявяване на оспорения административен акт за нищожен, като противоречащ на влезлите в сила съдебни актове, цитирани в мотивите на настоящото съдебно решение.

При този изход на спора, основателна се явява и претенцията на оспорващата страна за присъждане на разноски по приложения списък. В това число, платена

държавна такса за образуване на делото в размер на 50 лева, както и платено адвокатско възнаграждение на един адвокат в размер на 500 лева, които следва да бъдат възстановени на оспорващото сдружение от ИА „НФЦ“.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО, на основание чл.177, ал.2 от АПК, Разпореждане на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Национален филмов център“, с изх.№ 01-105 от 18.03.2024г., с което е отказано вписване на сдружението-жалбоподател в регистъра на разпространителите на филми по чл.19, ал.1, т.3 от ЗФИ по подадено Заявление за регистрация, с рег. № 01-1446 от 05.11.2021г.

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция „Национален филмов център“, представлявана от изпълнителния директор, да заплати на Сдружение „Асоциация на българските кинозалони“ сумата от 550 /петстотин и петдесет/ лева, разноски по делото за производството пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните с касационна жалба пред ВАС на РБ, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: